

Beroep tegen schorsingsbesluit

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de Commissie ingekomen op 30 augustus 2003, is appellant in beroep gekomen van het besluit tot schorsing van verweerster, als vastgelegd in een brief van verweerster aan appellant van 18 juli 2003. Appellant heeft bij brief van 27 oktober de aanvullende beroepsgronden ingezonden. Van verweerster is een verweerschrift ingekomen. Appellant heeft producties in het geding gebracht. Beide partijen hebben afgezien van het recht op een mondelinge behandeling, zodat de zaak op de genoemde stukken zal worden afgedaan.

2. De motivering

Bij brief van 18 juli 2003 heeft verweerster aan appellant bevestigd, dat zij het voornemen heeft het dienstverband met appellant op korte termijn te beëindigen door middel van ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de kantonrechter. In deze brief wordt voorts medegedeeld dat in verband met dit voornemen appellant op grond van artikel F9 lid 2 van de CAO VO wordt geschorst bij wijze van ordemaatregel.

Appellant stelt zich op het standpunt dat de schorsing ongegrond en onrechtmatig is en dat hij voorts niet in de gelegenheid is gesteld zijn opvattingen met betrekking tot de voorgenomen schorsing kenbaar te maken.

Verweerster stelt, dat er zodanige samenwerkingsproblemen zijn, dat de schorsing, in afwachting van de ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de rechter, als ordemaatregel terecht heeft plaatsgevonden.

De Commissie oordeelt als volgt.

In dit geval is sprake van schorsing als ordemaatregel en wel op grond van artikel F9, lid 2, aanhef en sub f van de CAO VO.

Artikel F11, lid 1, van de CAO VO luidt, voorzover van belang: *Alvorens een besluit tot ..... schorsing als bedoeld in artikel F9 lid 2 .... wordt genomen, deelt de werkgever de werknemer per aangetekend schrijven dan wel bij brief, die hem tegen een ontvangstbewijs middellijk dan wel onmiddellijk is overhandigd, mee dat de werknemer in de gelegenheid is na kennisneming van de aangevoerde gronden zich te verweren."*

Niet is gesteld of gebleken, dat verweerster heeft voldaan aan het bepaalde in artikel F 11 lid 1 van de CAO VO, zoals hiervoor geciteerd. Appellant heeft zich dan ook op het niet nakomen van het in deze CAO-bepaling gestelde terecht beroepen (zij het onder vermelding van een foutief artikelnummer).

Nu niet is voldaan aan de in de CAO VO gestelde vereisten om tot een schorsing te komen, dient het beroep van appellant gegrond te worden verklaard.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep gegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 31 oktober 2003 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.F.M. Schrickx, mr. A.A.M. Mollee, mr. Th.M. Dorn en W. Stoop, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, wnd. secretaris.